7. Hadis

HAYÂ İMANDANDIR

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
«اَلْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ، أَوْ بِضْعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً: فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلٰهَ إِلَّااللهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ»

Hadisin Türkçesi

Ebû Hüreyre radıyallahu anh'den rivâyet edildiğine göre Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"İman yetmiş (veya altmış) küsur şubedir, bölümdür. En yükseği, 'Allah'tan başka ilâh yoktur' demek; en aşağısı ise, eziyet veren şeyleri yoldan kaldırmaktır. Hayâ da imanın bir bölümüdür."[7]

Hadisten Öğrendiklerimiz

1. İman, birbirinden farklı değerde de olsa birçok özellikten meydana gelmektedir. Bu özelliklerin herbirinin doğrudan doğruya iman ile ilgisi bulunmaktadır.
2. İslâm'da din ve dünya ayrılığı yoktur. Bunlar tam bir bütünlük içindedir. Bu sebeple de "din işi ayrı, dünya işi ayrı" gibi anlayışlara İslâm'da yer yoktur.
3. İman bölümlerinin her biri başlı başına bir hayır ve iyilik vesilesidir.
4. Hayâ (utanma duygusu, ar), hayırdır, hayır getirir.

7 Riyâzü's-Sâlihîn, Hadis No: 127 (Müslim, Îmân 58. Ayrıca bk. Buhârî, Îmân 3; Ebû Dâvûd, Sünnet 14; Nesâî, Îmân 16; Tirmizî, Birr 80; Îmân 16; İbni Mâce, Mukaddime 9)